

[Lilli Gyldenkilde]

aflaster en landsdel, der i den grad er ramt, som Vestlolland er.

Der er et gammelt ord, der siger, at hvor der er en vilje, er der en vej. Indtil videre har debatten vist, at den eneste vej – og jeg ved ikke til hvad – man har kunnet finde indtil nu, er, at man har fundet ud af, at der skal laves nogle undersøgelser af, hvordan i alverden de mennesker er, der bor på Lolland, og at det er en undersøgelse, som RUC skal lave. Det er faktisk det eneste nye, der indtil nu har vist sig i denne debat, og jeg må sige, at det er dog pauvert. Det kan vi vel ikke byde folk fra Vestlolland, som faktisk sidder her og hører på, hvad Folketinget har at hjælpe dem med dernede. De er i en frygtelig situation, og vi må altså tage det mere alvorligt end som så.

Vi har peget på en lang række områder, hvor det er folk dernedefra, som selv kommer med ideer til, hvad der kan gøres, og uden at de er med på de ting, der skal gøres, kommer vi ikke i gang med noget, for hvem vil flytte til en landsdel, hvis de har mulighed for at lave yderligere produktion i en tid, hvor de kan få masser af arbejdskraft dér, hvor de bor? Det er jo hovedproblemet, og derfor håber jeg sandelig, at resten af debatten her vil vise, at der må komme nogle flere boller på suppen, for ellers er dette noget af det tyndeste, jeg endnu har været ude for herinde.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

I går blev der afleveret 9.000–10.000 underskrifter fra Nakskov til amtsborgmesteren på et krav om, at sygehuset i Nakskov, herunder akutafdelingen, bevares.

Da vi forleden dag havde forespørgslen om bevarelse af de små sygehuse, hvor Fremskridtspartiet ville bevare akutafdelingerne, fortalte SF os, at det var et urealistisk forslag.

Jens Peter Jensen (V):

Folketingets formand ytrede for et øjeblik siden bekymring over den foreslåede dagsordens længde. Må jeg dertil sige, at dagsordensforslaget imponerer mig mere ved sin længde end ved sit indhold, men det har jo også et særligt formål, som vi fik understreget af fru Lilli Gyldenkilde her for et øjeblik siden, nemlig det, at gæsterne fra Lolland rigtig skal høre, hvad SF og Socialdemokraterne kan. Hr. borgmester og

gæster: Læg mærke til, hvordan det, det her drejer sig om, er: Kan I høre, hvor vi gungrer, sagde musen til elefanten, da de gik over Farøbroen?

Dernæst vil jeg gerne takke industriministeren for en sober og god redegørelse. Den viser jo, at der er sat ind på mange forskellige fronter, og at mange forskellige kasser yder bidrag hertil.

Jeg synes nok, at det må være en meget stor oplevelse for hr. Rahbæk Møller, forespørgeren, at stå her og appellere til EF og CEF om at komme med penge til disse formål. Det må være interessant efter at have ført en vældig kampagne mod, at Danmark skulle være med i EF. Jeg tror nok, at industriministeren uden en dagsordensvedtagelse vil være opmærksom på, hvis der er behov for at ændre i egnudviklingsloven, så EF-midlerne kan komme i anvendelse.

Det korte af det lange er, at det er en dybt alvorlig situation, der foreligger for den pågældende egn. Dernæst er det den egn i landet, der har flest offentligt tilgængelige midler til rådighed til at gøre noget, hvis den selv medvirker dertil, sætte boller på suppen, som fru Lilli Gyldenkilde taler om. Det er ikke her i Tinget, der skal laves boller, de skal laves på Vestlolland og i samarbejde med praktiske erhvervsfolk.

Venstre kan ikke støtte den foreliggende dagsorden. Vi har mange muligheder for at hjælpe, uden at vi behøver at vedtage dagsordener og lave politiske paradenumre, som jeg betragter dette som.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg må sige, at hr. Jens Peter Jensens tale overrasker mig. Jeg har altid haft stor respekt for hr. Jens Peter Jensen, men den er ærlig talt gået fløjten, når man skal klandres for sine motiver til at tale om, hvad der skal gøres i et område. Det synes jeg dog er for galt, hr. Jens Peter Jensen, det er under lavmålet. Men det bliver nu hr. Jens Peter Jensens sag.

Så skal jeg sige til hr. Mogens Elvensø med hensyn til, at vi skulle være gået imod at nedlægge lokale sygehuse, at vi kom jo med et andet forslag, som var betydelig mere gennemtænkt, hvilket også Fremskridtspartiet endte med at indse, og derfor stemte de for SF's forslag. Jeg kan altså sagtens sige det, jeg sagde, at